

עת"א 62625/10/20 - עסאם חמד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 62625-10-20 חמד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	עסאם חמד (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירה בבקשת אסיר (להלן: "**המבקש**") להורות למשיבים לשחררו בשחרור מנהלי.

המבקש טוען בעתירתו כי הוא חושש מהדבקה בנגיף הקורונה המצוי בתוככי מתקן הכליאה בו הוא מוחזק ומשעה שהוא נמצא כבר בתקופת המאסר המאפשרת שחרור מנהלי, עתר הוא להורות למשיבים להורות על שחרורו.

בא כוחו של העותר הרחיב בדיון וטען כי בניגוד לטענת המשיב בתגובתו, יש למשיב שיקול דעת גם כאשר המדובר בשחרור שהוא שחרור מנהלי. ב"כ העותר דרש כי המשיב יחשוף בפניו את שמות האסירים אשר שוחררו לאחרונה במסגרת השחרור המנהלי ואת הקריטריונים אשר לפיהם נבחרו הם לשחרור, זאת על מנת שיוכל לעשות שימוש במידע זה ולטעון ביחס לעותר.

ב"כ העותר טען כי נעשתה טעות כאשר שוחררו אסירים רבים באופן שרירותי וכעת, מצבת האסירים אינה מאפשרת, לכאורה, שחרור של אסירים נוספים ובכלל זה המבקש בעצמו, כאשר יש בהם אסירים אשר שחרורם מוצדק בנסיבות.

ב"כ המשיבים חזרה והבהירה בדיון כי לשון החוק אינה מותירה לגורמים המקצועיים אצל המשיבים שיקול דעת. האסירים המשוחררים אינם נבחרים על פי נסיבות כאלו או אחרות, אלא הם נקבעים בהתאם לקריטריונים הקבועים בחוק. ככל שהעותר רוצה לעתור לשחרור מוקדם הוא יכול לפנות לוועדה המתאימה, אך ערוץ זה של עתירה מנהלית המכוונת לכך שלא שוחרר בהתאם לסעיף 68 לפקודה - אינו מתאים.

ב"כ המבקש חרף ניסיון מצד בית המשפט להבהיר את המצב הנורמטיבי ודרך התנהלות המשיבים בכל הנוגע לשחרור המנהלי, המשיך ותקף בטיעונו את התנהלות המשיבים אשר לשיטתו שגויה ונגועה בשיקולים זרים ופסולים ועמד על מתן הסעדים המבוקשים בעתירה.

אחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערבות בית המשפט ודין העתירה להידחות.

עיון בסעיף 68 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 מלמד כי אין למשיב שיקול דעת, ההחלטות המתקבלות בסוגיה של שחרור מנהלי ניתנות על פי הסמכות ובהתאם לתקן הכליאה שנקבע על ידי השר הממונה. אין המדובר בזכות הנתונה לאסיר ובכלל, המדובר בקיצור של תקופת המאסר אשר נובע מאילוצים שהם במהותם מחסור במקומות כליאה. מחסור זה אינו תלוי בנסיבות כאלו או אחרות של אסיר זה או אחר, אלא נקבע על פי אותו תקן כליאה מחד גיסא ומספר האסירים בנקודת זמן מאידך גיסא.

מכאן, גם לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ העותר לקבל נתונים אודות אסירים אשר שוחררו מנהלית, מה גם שיכול היה ב"כ העותר לפנות בבקשה על פי החוק המתאים, במהלך החודש שחלף מאז הוגשה העתירה ונקבעה לדיון ועד לדיון היום.

מכאן, אין לחששו של העותר מפני הידבקות בנגיף דבר עם השחרור המנהלי. ככל שיימצא בכל נקודת זמן כעת, כי יש להורות על שחרור מנהלי, יזכה המבקש ליהנות מכך, אם ייקבע כי הוא זכאי להיכלל בקבוצת האסירים המשוחררים בהתאם לקריטריונים הקבועים.

ככל שחפץ המבקש לפנות בבקשות הקשורות במצב בריאותו, רשאי הוא לעשות כן בערוץ המתאים. עתירה כבדרישה לשחרור מנהלי - אינה מתאימה בנסיבות אלו.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לעותר בעצמו ולב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.